

# Un gol en tres tocs

---

Contra canaris i asturians, hem vist, afortunadament, un Girona molt diferent al de les dues últimes temporades; un Girona amb velocitat, vertical, amb pilotes a l'espai i buscant el contraatac. També hem vist fer faltes tècniques al mig del camp, conceptes que havíem oblidat. Com diria el clàssic, no ho recordaven ni els més vells del lloc. Cert que a la segona part del Molinón va faltar control de pilota, però esperem que es millori aquest aspecte en els pròxims partits. Al marge de l'estil que imposa Quique Álvarez, que, de moment, se sembla com un ou a una castanya al del Michel dels dos últims anys, molt hi té a veure el dinamisme d'un noi de 17 anys (Holmes Junior), un de 21 (Izan) i un de 22 (Justin), curiosament els tres que menys cobren de la plantilla, a més del sorprenent Asprilla, al qual molts hauríem venut, i que s'ha convertit en un jugador diferencial a Segona. Holmes Junior ha sigut el gran descobriment de l'estiu. La seva irrupció al primer equip és equiparable a la d'Arnau, també amb 17 anys, gairebé diria que la supera. Salvant les distàncies, ha entrat amb la mateixa jerarquia que Cubarsí al Barça. Si Mumin recupera el nivell que tenia en el Rayo, podem tenir una gran parella de centrals. Izan, que ja va destacar a Granada, sembla haver fet, fins i tot, un salt endavant. Suma dos partits espectaculars. El dissabte, contra el Castelló, arribarà la primera gran prova de la temporada per veure si, contra un dels favorits a l'ascens, es consolida el joc agressiu i dinàmic d'aquest transformat Girona.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/09/06/gol-tres-tocs-134002286.html>